



# αρχιεπισκοπικη εγκυκλιος

επι τη εΝαρξει

του Νεου Εκκλησιαστικου Ετους

Και της ημερας προσευχης

δια το φυσικοΝ περιβαλλον

1 σεπτεμβριου 2017

## † ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

ἐλέω Θεοῦ, Ἀρχιεπίσκοπος Νέας Ἰουστινιανῆς καὶ πάσης Κύπρου,  
παντὶ τῷ Χριστεπωνύμῳ Πληρώματι  
τῆς Ἀγιωτάτης Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου.

Ἡ χάρις καὶ ἡ εὐλογία τοῦ Δημιουργοῦ πάσης τῆς κτίσεως Κυρίου  
καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν.

«Ἄναρχε τρισήλιε Βασιλεῦ, ὁ καιρῶν καὶ χρόνων, τὰς ἐλίξεις περισκοπῶν, εὐλόγησον τὸν κύκλον, τῆς νέας περιόδου, τὰς ἀγαθὰς σου δόσεις πᾶσι δωρούμενος».

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Ὁ Σεπτέμβριος μήνας σηματοδοτεῖ, κατὰ τὸ ἀρχαῖο ρωμαϊκὸ ἔθος, τὴν ἀρχὴ τῆς Ἰνδίκτου καὶ ἔχει καθοριστεῖ ὡς ἡ ἀρχὴ τοῦ νέου ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους. Ἡ φύσις ἐτοιμάζεται νὰ διατρέξῃ ἓνα νέο κύκλο ἐποχῶν καὶ ἓνα νέο κύκλο βλαστήσεως. Ἐμεῖς, μέ τῆ βοήθεια καὶ τῆ χάριν τοῦ Θεοῦ, καθὼς εἰσερχόμεστε σ' ἓνα ἀκόμη ἐκκλησιαστικὸ ἔτος, ἀνανεώνουμε ὅλοι τὶς πνευματικὲς μας δυνάμεις καὶ ἐπικαλούμεθα τὶς εὐλογίες καὶ τῆ στήριξη τοῦ Κυρίου στοὺς νέους πνευματικούς ἀγῶνες καὶ προκλήσεις.

Ὡς γνωστόν ἡ σημερινὴ ἡμέρα ἔχει ὀριστεῖ ἀπὸ τὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία καὶ ἔχει, ἐπίσης, καθιερωθεῖ ἀπὸ τὴν Ἱερά Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, ὡς ἡ ἡμέρα προσευχῆς γιὰ τὸ φυσικὸ περιβάλλον. Ἔτσι, κατὰ τὴν πρώτη Κυριακὴ τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου ἀναπέμπονται δεήσεις πρὸς τὸν Θεὸ «ὑπὲρ τοῦ περιβάλλοντος ἡμᾶς στοιχείου καὶ εὐσταθείας πάσης τῆς κτίσεως».

Ἡ φύση, κατὰ τὴν πίστη καὶ τὴν ἐμπειρία τῆς Ἐκκλησίας μας, εἶναι δημιούργημα τοῦ Θεοῦ: «πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδέ ἓν ὃ γέγονεν» (Ἰω. 1,3). Μέσα καὶ ἀπὸ τῆ μεγαλειώδη δημιουργία μποροῦμε ἐμπειρικὰ νὰ ἀναγνωρίσουμε τὴ δόξα καὶ τὸ μεγαλεῖο τοῦ Δημιουργοῦ Θεοῦ. «Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δέ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα», ἀναφωνεῖ μέ ἐνθουσιασμό ο Προφήτης Δαβίδ (Ψαλμ. 18,1). Στὸ βιβλίο τῆς Γένεσης περιγράφεται ἡ εὐλογία πού δόθηκε ἀπὸ τὸν Θεὸ στὸν ἄνθρωπο γιὰ τὴ χρῆση τῆς δημιουργίας πρὸς

ἐπιβίωση: «αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε καὶ πληρώσατε τὴν γῆν καὶ κατακυριεύσατε αὐτῆς καὶ ἄρχετε τῶν ἰχθύων τῆς θαλάσσης καὶ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ καὶ πάντων τῶν κτηνῶν καὶ πάσης τῆς γῆς ... δέδωκα ὑμῖν πάντα χόρτον σπόριμον σπεῖρον σπέρμα, ὃ ἐστὶν ἐπάνω πάσης τῆς γῆς, καὶ πᾶν ξύλον, ὃ ἔχει ἐν ἑαυτῷ καρπὸν σπέρματος σπορίμου, ὑμῖν ἔσται εἰς βρωσιν». (Γεν. 1,28-29). Τό προνόμιο, ὅμως, τῆς κυριαρχίας δόθηκε στὸν ἄνθρωπο ἀπὸ τὸ Θεὸ κατὰ παραχώρηση, στὸ πλαίσιο τῆς «κατ' εἰκόνα Θεοῦ» δημιουργίας του, μέ τὴν προϋπόθεση ὅτι θὰ ἀσκεῖται μέ ὑπευθυνότητα, σύνεση καὶ μέτρο.

Δυστυχῶς ἡ πορεία καὶ ἡ συμπεριφορὰ τῆς ἀνθρωπότητας ἀποδεικνύει ὅτι ὁ ἄνθρωπος δέν σεβάστηκε τὴν κτίση, τὸ ὑπέροχο αὐτὸ δῶρο τοῦ Θεοῦ. Φέρθηκε καὶ συνεχίζει νὰ φέρεται κατὰ τρόπο ἄπληστο καὶ βίαιο. Εἶναι γνωστὲς σέ ὅλους μας οἱ συνέπειες τῆς ἀλόγιστης ἐκμετάλλευσης τῶν πλουτοπαραγωγικῶν πηγῶν, τῆς καταστροφῆς τοῦ θαλάσσιου πλούτου ἀπὸ τὰ βιομηχανικὰ ἀπόβλητα, τὴν ὑπεραλίευση, τῆς ρύπανσης τῆς ἀτμόσφαιρας καὶ τῆς συνεχοῦς μεταβολῆς τοῦ κλίματος. Οἱ ἐπιπτώσεις αὐτές εἶναι πλέον ορατές σέ κάθε σημεῖο τοῦ πλανήτη μας.

Ἡ αἰτία αὐτῆς τῆς κρίσης βρίσκεται στή διατάραξη τῆς σχέσης καὶ κοινωνίας μέ τὸν Θεό, ἡ ὁποία ἐπέφερε τὴν ἀλλοίωση τῆς ταυτότητας τοῦ ἀνθρώπου.

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Δέν μπορούμε νὰ μείνουμε ἀδιάφοροι μπροστὰ στὴν καταστροφή τῆς ὕλικῆς δημιουργίας τοῦ Θεοῦ, πού συντελεῖται στίς μέρες μας. Θὰ πρέπει καὶ ἀτομικά, ἀλλὰ καὶ συλλογικά, νὰ ἀλλάξουμε νοσοτροπία καὶ νὰ σταματήσουμε τὴν ἀλόγιστη καὶ καταστρεπτικὴ ἐκμετάλλευση τῆς φύσεως. Ἡ φύση δέν μᾶς ἀνήκει, γιὰ νὰ τὴν καταστρέφουμε, οὔτε καὶ νὰ τὴν ἐκμεταλλευόμαστε ἐγωιστικά. Μᾶς παραχωρήθηκε, γιὰ νὰ τὴν ἀξιοποιοῦμε μέ σωφροσύνη καὶ νὰ τὴν προστατεύουμε.

Τελειώνοντας, ὑπενθυμίζουμε τὴν παρακαταθήκη πού ἄφησε ἡ Μεγάλη καὶ Ἁγία Σύνοδος που συνήλθε στὴν Κρήτη κατὰ τὴν περίοδο τῆς

Πεντηκοστής του 2016: «Η οικολογική κρίσις [...] καθιστᾷ ἐπιτακτικόν τό χρέος τῆς Ἐκκλησίας ὅπως συμβάλῃ, διά τῶν εἰς τήν διάθεσιν αὐτῆς πνευματικῶν μέσων, εἰς τήν προστασίαν τῆς δημιουργίας τοῦ Θεοῦ ἐκ τῶν συνεπειῶν τῆς ἀνθρωπίνης ἀπληστίας. Ἡ ἀπληστία διά τήν ἱκανοποίησιν τῶν ὑλικῶν ἀναγκῶν ὁδηγεῖ εἰς τήν πνευματικὴν πτώχευσιν τοῦ ἀνθρώπου καί εἰς τήν καταστροφὴν τοῦ περιβάλλοντος. Δέν πρέπει νά λησμονῆται ὅτι ὁ φυσικὸς πλοῦτος τῆς γῆς δέν εἶναι περιουσία τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλὰ τοῦ Δημιουργοῦ: «*Τοῦ Κυρίου ἡ γῆ καί τό πλήρωμα αὐτῆς, ἡ οἰκουμένη καί πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ*» (Ψαλμ. 23 ,1). Οὕτως, ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία τονίζει τήν προστασίαν τῆς δημιουργίας τοῦ Θεοῦ διά τῆς καλλιιεργείας τῆς εὐθύνης τοῦ ἀνθρώπου ἔναντι τοῦ θεοσδότου περιβάλλοντος καί διά τῆς προβολῆς τῶν ἀρετῶν τῆς ὀλιγαρκείας καί τῆς ἐγκρατείας. Ὁφείλομεν νά ἐνθυμώμεθα ὅτι ὄχι μόνον αἱ σημεριναί, ἀλλά καί αἱ μελλοντικάι γενεαί ἔχουν δικαίωμα ἐπὶ τῶν φυσικῶν ἀγαθῶν, τά ὅποια μᾶς ἐχάρισεν ὁ Δημιουργός».

Βέβαιοι ὅτι ὅλοι κατανοεῖτε τήν κρισιμότητα τοῦ οικολογικοῦ προβλήματος, ὅπως αὐτό ἐξελίσσεται σήμερα, πιστεύουμε ὅτι θά ἀναλάβετε κάθε προσπάθεια, στό μέτρο τῶν δυνατοτήτων σας, προκειμένου νά συμβάλλετε καθοριστικά στήν προστασία καί τή διάσωση τῆς φυσικῆς δημιουργίας. Εἶναι τοῦτο, ἐκτός τῶν ἄλλων, καί μία ἀπαραίτητη προϋπόθεση, γιά νά μπορέσουμε τόσο ἐμεῖς, ὅσο καί τά παιδιά μας, νά ζήσουμε στόν πλανήτη, πού ἡ ἀγαθότητα τοῦ Θεοῦ μᾶς δώρισε γιά κατοικία μας.

Διάπυρος πρὸς Θεόν εὐχέτης

*ὁ κτήτορ χρυσόστομος*

Ἱερά Ἀρχιεπισκοπή Κύπρου,  
3 Σεπτεμβρίου 2017.

**ΣΗΜΕΙΩΣΗ:** Οί Αίδεσιμώτατοι Έφημέριοι εντέλλονται ὅπως, ἀντί ἄλλου κηρύγματος, ἀναγνώσουν τήν ἀνά χεῖρας Ἐγκύκλιό μας κατά τή Θεία Λειτουργία τῆς Κυριακῆς, 3ης Σεπτεμβρίου 2017.